
Pseudoefedrina

Autor:

Data de publicació: 11-06-2016

pseudoefedrina

(+) - (1S, 2S) -2-metilamino-1-fenilpropan-1-ol

fórmula química
C 10 H 15 N O

nombre CAS
90-82-4

pes molecular
165,2 g / mol

metabolisme
hepàtic

vida mitjana
9-16 hores

excreció
renal

pseudoefedrina

fórmula química

C 10 H 15 N O

nombre CAS

90-82-4

pes molecular

165,2 g / mol

metabolisme

hepàtic

vida mitjana

9-16 hores

excreció

renal

La pseudoefedrina (també coneguda com pseudoefedrina o d-efedrina) és un agent farmacològic amb acció agonista adrenèrgica , utilitzat en medicina per les seves propietats com descongestiu sistèmic; freqüentment indicat per tractar la congestió nasal, de pit i de la trompa d'Eustaqi .

Igual que l'efedrina , es pot trobar present com alcaloide natural en la composició de certes espècies vegetals, sent un dels principis actius de Ephedra major i Ephedra vulgaris (coneguda com Ma huang a l'extrem orient: herba extensivament utilitzada en la medicina xinesa tradicional).

Quant a la seva estructura química , és un Diastereòmer de l'efedrina . Clínicament es caracteritza per produir efectes més febles sobre el sistema nerviós central i sobre les variables hemodinàmiques.

índex

1 Propietats

2 Farmacocinètica

3 Reaccions Adverses

4 Precaucions i advertiments

4.1 Interaccions

4.2 Contraindicacions

4.3 Restriccions en la seva venda

5 Vegeu també

6 Bibliografia

7

8 Enllaços externs

Propietats

La pseudoefedrina activa, sobretot, els receptors alfa adrenèrgics a les mucoses del tracte respiratori superior i

produeix vasoconstricció. A part, produeix contracció de les membranes mucoses nasals inflamades, redueix la hiperèmia tissular, l'edema i la congestió nasal, i augmenta la permeabilitat de les vies respiratòries nasals. La pseudoefedrina pot augmentar el drenatge de les secrecions pectorals i pot obrir els conductes obstruïts de les trompes d'Eustaqüi.

La pseudoefedrina té menor afinitat que l'efedrina per receptors beta-2 adrenèrgics, pel que els seus efectes broncodilatadors són més febles. També és menor la taxa de fàrmac que creua la barrera hematoencefàlica, en relació amb la que cal per a la efedrina. Això últim explica la poca rellevància clínica dels seus efectes sobre el sistema nerviós central.

Farmacocinètica

La pseudoefedrina es metabolitza de manera incompleta en el fetge. El començament de l'acció s'evidencia en 30 minuts. S'elimina per via renal. La velocitat de l'excreció augmenta en l'orina de pH àcid.

Reaccions Adverses

L'administració de pseudoefedrina pot associar-se eventualment amb algunes reaccions adverses com augment de la pressió arterial, taquicàrdia, nerviosisme i inquietud. També poden aparèixer: micció dolorosa o difícil, marejos, cefalees. Sequedat a la boca, ejaculació precoç en pacients que la utilitzin regularment com antihistamínic per controlar els símptomes de la rinitis al·lèrgica, sinusitis (Particularment casos crònics i / o bacteriològics).

Per als casos de micció dolorosa o sequedat, el pacient ha d'ingerir, per obvi que sembli, majors quantitats d'aigua del que normalment consumeix. El baix consum d'aigua derivaria en quadres similars al Meth Mouth (Llavis de Metedrina), causats per alcaloides derivats d'aquest principi. En molts casos, malgrat els seus efectes estimulants, certs usuaris poden experimentar somnolència durant la ingesta.

Precaucions i advertències

La medicació s'ha de prendre algunes hores abans d'anar a dormir per minimitzar la possibilitat d'insomni. Els efectes adversos apareixen amb més freqüència en lactants, en nadons i pretermes. La bibliografia desaconsella el seu ús durant el període de lactància, atès que les amines simpaticomimètiques impliquen un risc més gran que el normal per al lactant.

Interaccions

Els antidepressius del tipus dels IMAO (inhibidors de la monoamino oxidasa) poden perllongar i intensificar els efectes vasopresors i cardiotònics de la pseudoefedrina.

L'administració de pseudoefedrina abans o una mica després de l'anestèsia amb cloroform, ciclopropano o halotà pot augmentar el risc d'arítmies ventriculars severes, sobretot en pacients amb una cardiopatia preexistent.

Les hormones tiroïdals poden augmentar els efectes de la pseudoefedrina.

La pseudoefedrina pot inhibir l'efecte dels bloquejants beta adrenèrgics.

L'administració simultània amb altres medicaments estimulants pot resultar en estimulació additiva sobre el SNC.

L'ús de glucòsids digitàlics o levodopa pot augmentar el risc d'arítmies cardíques.

Els efectes de la medicació antihipertensiva poden ser menors davant l'administració concomitant de pseudoefedrina.

Pot produir-se també una reducció en els efectes antianginosos dels nitrats.

Contraindicacions

La relació risc-benefici s'ha d'avaluar en presència de cardiopatia isquèmica, hipertensió lleu a moderada, diabetis mellitus, glaucoma, hipertiroidisme i hipertròfia prostàtica. Les persones amb depressió bipolar han de tenir cura en prendre pseudoefedrina ja que pot causar insomni o disparar un episodi maníac.

Es troba prohibit per la WADA (sigles en anglès de Agència Mundial Antidopatge) quan la seva concentració a l'orina supera els 150 micrograms/ml.

Restriccions en la seva venda

El 23 de novembre de 2007 s'emet un acord a Mèxic en el qual es prohibeix la comercialització de medicaments amb pseudoefedrina, sota l'argument de crear addicció i el seu ús per a elaboració de metamfetamines, la qual cosa va ocasionar un augment en la importació de la substància per aquell país.

Guatemala es suma a partir del 9 de febrer de 2009 a la llista de països com Mèxic i Hondures, que prohibeixen la comercialització de la pseudoefedrina, combinació química usada per a fabricar drogues sintètiques. Colòmbia va prohibir la comercialització de medicaments amb aquest compost a partir de finals del 2010. En altres nacions, com

Argentina, hi ha regulació perquè aquesta substància només sigui emprada com a medicina.

La pseudoefedrina s'usa en la manufacturació de Metanfetamina. El procés és molt senzill i la droga que s'obté és extremadament addictiva amb efectes secundaris permanents.

Vegeu també

efedrina
fenetilaminas

Bibliografia

Bicopoulos, D (Ed.) (2002). AusDI. Drug Information for the Healthcare Professional (2 ed.). Castle Hill: Pharmaceutical Care Information Services
Reynolds, JEF (Ed.) (1989). Martindale. The Extra Pharmacopoeia (29 ed.). London: The Pharmaceutical Press. ISBN 0-85369-210-6

Referències

Prohibiran definitivament ús de pseudoefedrina

«Salut, Medicina i el Cos - ELTIEMPO.COM -> Govern prohibeix antigripals amb pseudoefedrina a partir de finals de 2010» .

«Premsa Lliure - Edició electrònica - Portada» .

Enllaços externs

En MedlinePlus hi ha més informació sobre Pseudoefedrina
En Medline hi ha més informació sobre Pseudoefedrina (en anglès)